รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเดลฟาย

นายนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาลรุสาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2535

ISBN 974-582-431-3 ลิบสิทธิ์บองบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงณ์มหาวิทยาลัย

018742

A MODEL FOR HELPING STREET CHILDREN IN THAILAND: A DELPHI STUDY

Mr. Noppamonton Sibmeunpiam

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Education
Department of Non-Formal Education
Chulalongkorn University
1992
ISBN 974-582-431-3

| หัวข้อวิทยานิพนธ์ โดย ภาควิชา สาขาวิชา อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม | รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเดลฟาย นายนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล อาจารย์ ดร.จีน แบรี่ |
|--|---|
| บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรเ | น์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญามหาบัณฑิต |
| | (ศาสตราจารย์ ตร.ถาวร วัชราภัย) |
| คณะกรรมการสอบวิทยาเ | เพนธ์ |
| | ประธานกรรมการ (ศาสตราจารย์ ดร.รัตนา พุ่มไพศาล) |
| | อาจารย์ที่ปรึกษา (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล) |
| | อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ดร.จีน แบรี่) |
| | (รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล) |
| | A ST CONTRACTOR OF STATES |

(นางศรีศักดิ์ ไทยอารี)

นภมณฑล สิบหมื่นเบี่ยม : รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย : การศึกษาแบบเดลฟาย (A MODEL FOR HELPING STREET CHILDREN IN THAILAND : A DELPHI STUDY) อ.ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.อาชัญญา รัตนอุบล และ ดร. จีน แบรี่, 304 หน้า ISBN 974-582-431-3

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในกลุ่มผู้เชี่ยว— ชาญปัญหาเด็กเร่ร่อนที่เกี่ยวกับรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยตามเกณฑ์อายุการ ศึกษาและสิ่ง— แวดล้อมให้เป็นที่ประจักษ์ ประกอบด้วยข้อความที่เป็นรูปแบบต่างๆ 352 ข้อความ โดยได้จากการเสนอของผู้เชี่ยวชาญ 20 คน ซึ่งใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทยที่สำคัญ 14 ด้าน คือ 1. หลักการทำ งานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนมีหลักการทำงานทั่วไป หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี และ หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 13-18 ปี 2. หลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 3. หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 4. คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 5. ทัศนคติของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 6. การเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 7. การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 8. การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน 9. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี มีวิชาสามัญ วิธีการสอนวิชาสามัญ และ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ 10. การช่วย เหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ มีการพัฒนาอารมณ์ วิธีการพัฒนาอารมณ์และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ 13. การช่วยเหลือ เด็กเร่ร่อนอายุ 12. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปีในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ วิธีการสอนวิชาสามัญและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ 13. การช่วยเหลือ เด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปีในเรื่องการผีกทักษะอาชีพ มีกักษะอาชีพ วิธีการพัฒนาอารมณ์และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้ เด็กมีการพัฒนาอารมณ์ 14. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปีในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ มีทักษะอาชีพ วิธีการ ฝึกทักษะอาชีพ มีทักษะอาชีพ วิธีการ ฝึกทักษะอาชีพ มีทักษะอาชีพ วิธีการ ฝึกทักษะอาชีพ

| ภาควิชา | การศึกษานอกโรงเรียน | |
|-----------|-------------------------|--|
| สาขาวิชา. | การศึกษานอกระบบโรงเรียน | |
| ปีการศึกษ |] ²⁵³⁵ | |

| 4 4 | 222864 | 1 X: | |
|-----|--------|----------|--|
| | | | |

C442569 MAJOR NON-FORMAL EDUCATION

KEY WORD:

STREET CHILDREN/ MODEL/ DELPHI STUDY HELPING STAEET CHILDREN NOPPAMONTON SIPMEUNPIEM; A MODEL FOR HILPHOREM IN THAILAND; A DELPHI STUDY. THESIS ADVISOR; ASS.PROF. ACHANYA RAITANA-UBOL, Ph. D. AND Dr.JEAN BARRY, Ed.D. 304 pp. ISBN 974-582-431-3

The Purpose of this research was to obtain a consensus of opinions among experts on the problem of street children concerning a clear model to help such children in Thailand according to age, education and environment. Opinions of 20 experts were pooled together using the Delphi technique which produced 352 items covering 14 aspects of the model.

The 14 important dimensions of the model to help street children in Thailand are as follow: 1. Principles to be used in working with street children which give generas guidelines and provide guidelines particular to the age groups 7-12 years and 13-18 years; 2. principles to be followed by field workers in helping street children; 3. principles to be followed in in welfare homes to help such street children; 4. characteristics of the good street children workers; 5. attitudes needed for street children workers; 6. ways to improve the efficiency of street children workers; 7. ways to foster awareness of the problems of street children among concerned agencies; 8, coordination of services to improve services to help street children. 9, basic education for street children age 7-12 years including subjects to be taught, methods of teaching and proper environment; 10. emotional development of street children, age 7-12 years from the point of view of the qualities to be fostered, ways of proceeding and proper environment; 11. vocational training for street children age 7-12 years including skills to be developed, methods of teaching and proper environment; 12. basic esucation for street children age 13-18 years including content, methods of teaching and environment; 13. emotional development of street children age 13-18 years from the point of view of the qualities to be fostered, ways of proceeding and proper environment; 14. vocational training for street children age 13-18 years including content, methods of teaching and environment.

| ภาควิชา | ลายมือชื่อนิสิต (1/2) |
|----------------------------------|--------------------------------|
| สาขาวิชา การฝึกษานอกระบบโรงเรียน | ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา |
| ปีการศึกษา 2535 | ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม |

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิและ ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้

ตลอดระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้รับความเอาใจใส่คูแลอย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยา— นิพนธ์ทั้งสองท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.อาชัญญา รัตนอุบล และ ตร. จีน แบรี่ ที่ได้มีส่วนสำคัญใน การให้แนวทางการดำเนินงานวิจัยในแต่ละขั้นตอน ให้เวลาแก่ผู้วิจัยได้เข้าพบขอปรึกษาและคำแนะนำด้วยความ เต็มใจมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอถือโอกาสนี้ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ อุ่นตา นพคุณ ที่ได้ให้โอกาสและสนับสนุนแนะนำ ทำให้การวิจัย ดำเนินไปได้ด้วยดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. สายสุรี จุติกุล พันตำรวจเอกวิทยา วงค์ไพบูลย์ นางสาวเสาวภาคย์ ศุภนิตย์ นางศรีศักดิ์ ไทยอารี และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าทำการเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญให้แก่ผู้วิจัย ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่เห็นว่างานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ การให้บริการแก่เด็กเร่ร่อนขององค์การต่างๆ และได้สนับสนุนงบประมาณในการตำเนินการจนแล้วเสร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพทูรย์ สินลารัตน์ ศาสตราจารย์ ดร.เฉลียว บุรีภักดี และรองศาสตราจารย์ ดร.ประยูร ศรีประสาธน์ ที่ได้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณพี่รุ่งอรุณ พรหมรุ่งเรือง น้องมฤษฎ์ แก้วจินดา พี่และเพื่อน รุ่นที่ 11 ก.ศ.น. และน้องๆ ชาวหอพักบ้านเซเวียร์ ที่ให้ความห่วงใยต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดนี้การวิจัยไม่อาจสำเร็จลงได้ หากไม่ได้รับความกรุณาในการร่วมมือด้วยดีจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ กระทำเป็นจำนวน 3 รอบ ประกอบกับข้อความก็มากด้วย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณท่านอย่างสูง ทั้ง 20 ท่าน ที่ให้ความร่วมมือใน การตอบแบบสอบถามด้วยดีมาตลอด

นายนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม

สารบัญ

| | ย่อภาษไทยย่อภาษาอังกฤษ |
|---------|--|
| | รมประกาศ |
| | ุเตารางแผนภาพและแผนภูมิ |
| a u e i | DI 13 IARM 1931 LIPRITO RIM 193 da |
| ที่ | |
| | บทนำ |
| | ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา |
| | วัตถุประสงค์ของการวิจัย |
| | ขอบเขตของการวิจัย |
| | ข้อตกลงเบื้องต้น |
| | คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย |
| | ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย |
| | วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง |
| | ตอนที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเด็กเร่รอน |
| | ก. ความหมายของเด็กเร่ร่อน |
| | ข. สาเหตุที่เด็กออกมาเร่ร่อน |
| | ค. โลกทัศน์ของเด็กเร่ร่อน |
| | ง. ลักษณะของเด็กเร่ร่อน |
| | จ. ลักษณะการเร่ร่อน |
| | จ. ที่พักอาศัยและสถานที่เร่ร่อน |
| | ช. การหาเลี้ยงชีพขณะเร่ร่อน |
| | ซ. การใช้สิ่งเสพติดของเด็กเร่ร่อน |
| | ณ. เด็กเร่ร่อนกับการเผชิญเจ้าหน้าที่ตัวแทนกฎหมาย |
| | ญ. สรุปผลกระทบที่เด็กออกมาเร่รอน |
| | ฎ. สถานการณ์ปัจจุบันของเด็กเร่ร่อน |
| | ตอนที่ 2 การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน |
| | ก. การจัดให้ความช่วยเหลือของภาครัฐบาล |
| | ข. การจัดให้ความช่วยเหลือของภาคเอกชน |
| | ตอนที่ 3 รูปแบบการวิจัย |
| | ก. ความหมายของรูปแบบ |
| | ข. หลักการวิจัยหารูปแบบ |
| | ค. ขั้นตอนในการหารูปแบบของการวิจัย |
| | ง. รูปแบบในความหมายของงานวิจัย |
| | ตอนที่ 4 การศึกษาแบบเดลฟาย |
| | ก. ความหมายของการศึกษาแบบเดลฟาย |
| | ข. ความเป็นมาของเดลฟาย |
| | ค. กระบวนการของเทคนิคเดลฟาย |

สารบัญ (ต่อ)

| บทที่ | |
|-------|---|
| บทท | ง. การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ |
| _ | จ. จำนวนผู้เชี่ยวชาญ |
| | จ. ทำไมจึงต้องใช้การศึกษาแบบเดลฟาย |
| | ช. ุจะใช้การศึกษาแบบเดลฟายเมื่อไร |
| | ช. ลักษณะเด่นของการศึกษาแบบเดลฟาย |
| | ฉ. จุดดีของเทคนิคเดลฟาย |
| | ญ. ปัญหาของเทคนิคเดลฟาย |
| | ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยข้อง |
| | วิธีดำเนินการวิจัย |
| 3 | วธตาเนนการวจย |
| | ก. การศกษานา ข. กำหนดกรอบของการวิจัย |
| | |
| | ค. การหาผู้เชี่ยวชาญ |
| | ง. การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล |
| | จ. การเก็บรวบรวมข้อมูล |
| | ฉ. การวิเคราะห์ข้อมูล |
| 4 | ผลการวิเคราะห์ข้อมูล |
| 5 | สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ |
| | สรุปผลการวิจัย |
| | อภิปรายผล |
| | ข้อเสนอแนะ |
| :5040 | ารอ้างอิง |
| | |
| ภาคผ | นวก ภาคผนวก ก. สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย |
| | ภาคผนวก ข. แบบสอบถามรอบที่ 1, 2 และ 3 |
| | ภาพพหาก ข. แบบถอบถาดวยบท 1, 2 และ 3 |
| | ภาคผนวก ค. ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3ภาคผนวก ง. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3 |
| | |
| | ภาคผนวก จ. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ |
| | ภาคผนวก ฉ. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 และ 294 |
| | ภาคผนวก ซ. เหตุผลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่แสดงกำกับข้อความ |
| ประวั | ติผู้วิจัย |

สารบัญแผนภาพ แผนภูมิและตาราง

| แผนภาพที่ 1 | แสดงวงจรการทำงานของโครงการครูข้างถนน มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก |
|-------------|--|
| แผนภาพที่ 2 | แสดงขั้นตอนในการหารูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย |
| | : การศึกษาแบบเดลฟาย |
| แผนภูมิ | แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผู้เชี่ยวชาญและความคลาดเคลื่อน |
| ตารางที่ | |
| 1 | แสดงเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของรูปแบบการจัดให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพ |
| | เด็กเร่ร่อนระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน |
| 2 | แสดงผลของการดำเนินงานโครงการสร้างสรรค์เด็กข้างถนน |
| 3 | แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่มากขึ้น |
| 4 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน |
| | ในเรื่องหลักการทำงานทั่วไป |
| 5 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน |
| | ในเรื่องหลักการการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี |
| 6 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน |
| | ในเรื่องหลักการการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 1318 ปี |
| 7 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานภาคสนามในการช่วยเหลือ |
| | เด็กเร่ร่อน |
| 8 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วย- |
| ^ | เหลือเด็กเร่ร่อน |
| 9 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของคุณลักษณะที่ดีของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือ |
| | เด็กเร่ร่อน |
| 10 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของทัศนคติของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็ก– |
| | เร่ร่อน |
| 11 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับข้อความเห็นด้วยของการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้ |
| | การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน |
| 12 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน |
| 13 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน . |
| 14 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี |
| | ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาสามัญ |
| 15 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7–12 ปี |
| | ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิธีการสอนวิชาสามัญ |
| 16 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7–12 ปี |
| | ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ |
| 17 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7–12 ปี |
| | ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาอารมณ์ |
| 18 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี |
| | ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นวิธีการพัฒนาอารมณ์ |
| 19 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี |
| 3.2 | ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์ |
| | |

สารบัญแผนภาพ แผนภูมิและตาราง (ต่อ)

| ตารางที่ | | HI |
|----------|--|----|
| 20 | ผลการวิเคราะห์ช้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7–12 ปี | |
| | ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะอาชีพ | |
| 21 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7–12 ปี | |
| | ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกทักษะอาชีพข | 9 |
| 22 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7–12 ปี | |
| | ในเรื่องการฝึกทักษะวิชาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะอาชีพ | 9 |
| 23 | ผลการวิเคราะห์ช้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี | |
| | ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาสามัญ | 9 |
| 24 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี | |
| | ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิธีการสอนวิชาสามัญ | 10 |
| 25 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13–18 ปี | |
| | ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ | 10 |
| 26 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13–18 ปี | |
| | ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาอารมณ์ | 10 |
| 27 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13–18 ปี | |
| | ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นวิธีการพัฒนาอารมณ์ | 10 |
| 28 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13–18 ปี | |
| | ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัมนาอารมณ์ | 10 |
| 29 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13–18 ปี | |
| | ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะอาชีพ | 10 |
| 30 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี | |
| | ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกทักษะอาชีพ | 1 |
| 31 | ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี | |
| | ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะอาชีพ | 1 |
| 32 | การตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อ | 19 |
| 33 | สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถาม รอบที่ 2 เป็นรายช้อ | 2 |
| 34 | สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถาม รอบที่ 3 เป็นรายข้อ | 22 |